

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení vyhovuje stavu věci a zákonu, pročež se odkazuje na jeho správné důvody, jež nebyly vyvráceny vývody dovolacího rekursu a k nimž se podotýká, že bylo na dovolací rekurentce, by prokázala, že pozemky sama obhospodařuje a z jejich výtěžku čerpá z převážné míry výživu, což se však nestalo.

Čís. 13028.

Dostavil-li se k prvému roku za žalovaného vedlejší intervenient, nelze rozhodnouti o návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání, byl-li zároveň podán odpor proti připuštění vedlejší intervence, o němž jest ponechati rozhodnutí senátu. Lhostejno, že v době, kdy byl konán první rok, nebylo ještě podání o přístupu doručeno žalovanému, stalo-li se tak proto, že vedlejší intervenient učinil podání v době, kdy již nemohlo býti včas doručeno žalovanému, a to proto, že mezi doručením žaloby žalovanému a prvním rokem neuplynula lhůta stanovená v § 231, prvý odstavec, c. ř. s.

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1933, R II 438/33.)

Žalobkyně domáhala se žalobou, o niž tu jde, na žalovaném zaplacení zápůjčky, protože si žalovaný s ostatními členy zakladatelského výboru vypůjčil od žalobkyně peníze, za něž byl zřízen cukrovar, a zavázal se zaplatiti zápůjčku solidárně s ostatními členy zakladatelského výboru a přistoupil k závazkům ostatních členů výboru písemným prohlášením jako rukojmí a plátce. Žaloba s ustanovením prvního roku na den 22. července 1933, byla žalovanému doručena dne 14. července 1933. Podáním, došlým na soud dne 21. července 1933, oznámilo Hospodářské družstvo, že přistupuje k žalovanému jako vedlejší intervenient s postavením nerozlučného společníka ve sporu. K prvému roku ze dne 22. července 1933 se nedostavil žalovaný, dostavil se však zástupce Hospodářského družstva a ohradil se proti návrhu žalobkyně, by byl vynesena rozsudek pro zmeškání. Soud první stolice nevyhověl návrhu žalobkyně, by byl vynesena rozsudek pro zmeškání, a udělil žalovanému lhůtu k podání žalobní odpovědi. D ů v o d y: Žalobce navrhl, by byl proti žalovanému vynesena rozsudek pro zmeškání a vznesl odpor proti připuštění vedlejšího intervenienta. Vedlejší intervenient se ohradil proti návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání a žádal lhůtu k podání žalobní odpovědi. Bylo mu v obojím směru vyhověti s oporou o Ottův Soustavný úvod, z něhož se cituje: díl I. vydání 1897, druhý 1898, třetí 1901: str. 186 prvního dílu: Vedlejší intervenient zaujímá postavení pouhého pomocníka strany, ale může také zaujímat postavení nerozlučného společníka ve sporu vedle strany, jestliže na výtěžství má přímý zájem, poněvadž konečný nálezný ve sporu jeví také právní účinky ohledně poměru takového intervenienta k odpůrci strany,

k níž se přidává (§§ 20, 14 c. ř. s.). Jako pouhý pomocník pomáhá straně jím podporované svou činností k zamezení precluse procesních úkonů (§ 144). Na straně 232 druhého dílu se praví, že dostavení aneb prohlášení se vedlejšího intervenienta zachrání stranu podporovanou před právní újmou jinak nastupující (§§ 19, 144 c. ř. s.). Na tomto místě pojednává se právě o rozsudku pro zmeškání. Na str. 188 prvního dílu se píše, že, jestli vedlejší intervenient dokonce zaujímá postavení nerozlučného společníka ve sporu (§ 20), mnohem samostatněji smí sobě počínati. Podniknouti může vše, co k vítězství celé strany přispěti může. Ke každému roku zvlášť budiž předvolán, i když při dřívějším byl scházel. Ve stati o společenství v rozepři na straně 173 prvního dílu se vykládá, že při nerozlučném společenství v rozepři disposiční úkony jednotlivého společníka ve sporu jsou pro nedílnost společného právního zájmu vyloučeny, že nečinnost a obmeškání některého společníka se napravuje činností a bedlivostí jiného příčinlivého (§ 14 c. ř. s.). Podaná žalobní odpověď jediného společníka zamezí vynesení rozsudku pro zmeškání odpovědi proti ostatním. Návrhu na vynesení rozsudku pro zmeškání pro odpor vedlejšího intervenienta, který tvrdí, že má postavení nerozlučného společníka ve sporu, nebylo lze tudíž vyhověti a rozhodnutí o tomto návrhu bude teprve tehdy na místě, až se vyřídí odpor proti vedlejší intervenci, což se stane při ústním líčení o hlavní věci. **R e k u r s n í s o u d** zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, o návrhu žalobkyně na vydání rozsudku pro zmeškání znovu rozhodl. **D ů v o d y:** Podle jasného doslovu § 18 c. ř. s. může se vedlejší intervence státi jen doručením podání oběma stranám. Teprve potom jest vedlejšího intervenienta k hlavnímu řízení připustiti (viz Neumannův Kom. k § 18 c. ř. s. a rozh. čís. 12214, jinak rozh. ve sbírce Glaser-Ungrově čís. 3027 n. ř.). V souzeném případě došlo podání, kterým Hospodářské družstvo prohlašuje, že přistupuje k tomuto sporu jako vedlejší intervenient ke straně žalované, na soud dne 21. července 1933, tedy den před konáním prvního roku a bylo právnímu zástupci strany žalující doručeno při prvním roku, kdežto straně žalované, která se k prvnímu roku nedostavila ani při něm zastoupena nebyla, nebylo v té době vůbec doručeno a neměl býti proto vedlejší intervenient k jednání u prvního roku připuštěn a mělo býti o návrhu žalující strany na vydání rozsudku pro zmeškání strany žalované ihned rozhodnuto bez ohledu na vedlejšího intervenienta. Rekurantka tuto okolnost právem vytýká a bylo proto jejímu rekursu vyhověti, napadené usnesení zrušiti a soudu své stolice uložiti, aby o jejím návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání znova rozhodl.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Soud své stolice, maje rozhodnouti o návrhu žalobkyně na vydání rozsudku pro zmeškání, musil si předem podle §§ 401 a 402 c. ř. s. uvědomiti, zda byl rok skutečně zmeškán. Poněvadž se k prvnímu roku dostavil za žalovaného vedlejší intervenient, musil si soud dáti otázku, zda se stal přístup vedlejšího intervenienta, a, měl-li za to, že ano, ne-

mohl zatím vůbec rozhodnouti o návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání, an byl zároveň podán odpor proti připuštění vedlejší intervence, o němž musil ponechati rozhodnutí senátu, jemuž to zákon vyhrazuje. Zákon arci v § 18 první odstavec c. ř. s. stanoví, že se vedlejší intervence může státi jen doručením podání oběma stranám, a je nepochybné, že v souzeném případě v době, kdy byl konán první rok, nebylo ještě podání o přístupu doručeno žalovanému. Stalo se tak, jak patrné ze spisů, až 29. července 1933. Ale tu jest hleděti k tomu, že mezi doručením žaloby žalovanému (14. července 1933) a prvním rokem (22. července 1933) neuplynula ani minimální lhůta stanovená v § 231 první odstavec c. ř. s., na jejíž zkrácení ve smyslu § 231 druhý odstavec c. ř. s. návrh podán nebyl. Této okolnosti jest připočísti, že vedlejší intervenient učinil podání v době, kdy nemohlo již býti včas doručeno žalovanému, jenž bydlí mimo sídlo soudu první stolice. Takovým postupem nesmí však býti zkrácena strana, a nesmí jím býti zkrácen ani vedlejší intervenient ve svém ať skutečném ať jen domnělém právu přistoupiti jako vedlejší intervenient k té neb oné straně. Proto právem ponechal první soud vyřešení otázek týkajících se vedlejší intervence seňátu, odloživ rozhodnutí o návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání až do vyřízení odporu proti vedlejší intervenci. Udělil-li žalovanému lhůtu k podání žalobní odpovědi, stalo se tak zřejmě jen podmíněně, to jest na případ, že vedlejší intervence bude připuštěna, neboť v opačném případě, kde by pak musilo dojít k vydání rozsudku pro zmeškání, stala by se žalobní odpověď stejně bezpředmětnou. Postup prvního soudu, jenž došel výrazu ve výroku jeho usnesení, jemuž nemůže býti dán jiný výklad, schválila ostatně rekurentka sama tím, že v rekursu prohlásila, »že první soud mohl vyřízení návrhu na kontumační rozsudek prozatím odložiti až do doby vyřízení připuštění vedlejší intervence a žalobní odpověď mohl žalovanému uložit jen pod podmínkou, že vedlejší intervence bude připuštěna, kterýmžto postupem by nebyla žádná ze stran, ani vedlejší intervenient ve svých zájmech ohrožen a nehrozila by jim žádná újma«, v kterémž smyslu nesl se i rekursní návrh. Z těchto úvah plyne, že nelze prvnímu soudu ukládati, aby rozhodl o návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání pokud nebylo rozhodnuto o odporu proti připuštění vedlejší intervence.

Čís. 13029.

Pokud o návrhu na opětnou dražbu podle § 154 ex. ř. jest vyslechnouti obmeškalého vydražitele.

S opětné dražby sejde, nabízel-li vydražitel v dovolacím rekursu proti povolení opětné dražby k doplnění chybějící částky nejvyššího podání peníze ze vkladních knížek, jež byly přijaty jako vadium, a lze-li tímto způsobem doplnění provést.

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1933, R II 463/33.)

Návrh dlužníka, by byla povolena proti vydražitelům nemovitosti opětná dražba nemovitosti, soud první stolice zamítl. Rekursní soud povolil opětnou dražbu nemovitosti.